

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. juli 2015 — Huawei Technologies Co. Ltd mod ZTE Corp. og ZTE Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-170/13) ⁽¹⁾

(Konkurrence — artikel 102 TEUF — virksomhed, der er indehaver af et standard-essentielt patent, og som over for standardiseringsorganet har påtaget sig at indrømme tredjeparter licens på dette patent på retfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, normalt kaldet »FRAND« (»fair, reasonable and non-discriminatory«) — misbrug af dominerende stilling — patentkrænkelssøgsmål — søgsmål med påstand om undladelse — søgsmål med påstand om tilbagekaldelse af produkter — søgsmål med påstand om fremlæggelse af regnskabsoplysninger — erstatningssøgsmål — forpligtelser, der påhviler indehaveren af et standard-essentielt patent)

(2015/C 302/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Huawei Technologies Co. Ltd

Sagsøgte: ZTE Corp. og ZTE Deutschland GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 102 TEUF skal fortolkes således, at en indehaver af et patent, der er essentielt for en standard, der er fastsat af et standardiseringsorgan, og som har påtaget sig en uigenkaldelig forpligtelse over for dette organ til at indrømme tredjeparter licens på retfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, normalt kaldet »FRAND« (»fair, reasonable and non-discriminatory«), ikke misbruger sin dominerende stilling som omhandlet i denne artikel ved at anlægge patentkrænkelssøgsmål med påstand om undladelse af krænkelser af indehaverens patent eller tilbagekaldelse af produkter, som er blevet fremstillet under anvendelse af dette patent, når:

— indehaveren, inden dette søgsmål anlægges, for det første har givet den påståede patentkrænker meddelelse om den krænkelser, vedkommende foreholdes, idet patentet angives, og det præciseres, hvorledes det er blevet krænket, og for det andet, efter at den påståede patentkrænker har udtrykt ønske om at indgå en licensaftale på FRAND-vilkår, har overbragt denne krænker et konkret, skriftligt licenstilbud på sådanne vilkår, som bl.a. præciserer licensafgiften og fremgangsmåden for dens beregning, og

— denne krænker fortsætter med at udnytte patentet uden hurtigt at følge op på dette tilbud i overensstemmelse med sædvanlig anerkendt handelspraksis inden for området og i god tro, hvilket skal afgøres på grundlag af objektive kriterier og bl.a. indebærer fraværet af enhver forhalingstaktik.

- 2) Artikel 102 TEUF skal fortolkes således, at det ikke under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er forbudt for en virksomhed, som indtager en dominerende stilling, og som er indehaver af et patent, der er essentielt for en standard, der er fastsat af et standardiseringsorgan, med hensyn til hvilket virksomheden over for standardiseringsorganet har påtaget sig at indrømme licenser på FRAND-vilkår, at anlægge patentkrænkelssøgsmål mod en påstået patentkrænker af virksomhedens patent med påstand om fremlæggelse af regnskabsoplysninger vedrørende tidligere brug af dette patent eller tildeling af skadeserstatning for sådan brug.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — Abcur AB mod Apoteket Farmaci AB (sag C-544/13), Apoteket AB og Apoteket Farmaci AB (sag C-545/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Stockholms tingsrätt — Sverige)

(Forenede sager C-544/13 og C-545/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 1, og artikel 3, nr. 1) og 2) — lægemidler, som er fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces — undtagelser — lægemidler, der tilberedes på et apotek efter lægerecept til en bestemt patient — lægemidler, der tilberedes på et apotek ifølge forskrifterne i en farmakopé og er bestemt til direkte udlevering til det pågældende apoteks kunder — direktiv 2005/29/EF)

(2015/C 302/03)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Stockholms tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abcur AB

Sagsøgte: Apoteket Farmaci AB (sag C-544/13), Apoteket AB og Apoteket Farmaci AB (sag C-545/13)

Konklusion

- 1) Humanmedicinske lægemidler som de i hovedsagerne omhandlede, der er receptpligtige, og for hvilke der ikke er udstedt en markedsføringstilladelse af de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, i medfør af direktivets artikel 2, stk. 1, såfremt de er fremstillet industrielt eller under anvendelse af en industriel proces. Disse lægemidler er kun omfattet af undtagelsen i artikel 3, nr. 1), i dette direktiv, som ændret, såfremt de er blevet tilberedt efter en lægerecept, der er udfærdiget forud for deres tilberedning, hvilken skal ske specifikt til en på forhånd identificeret patient. De pågældende lægemidler kan kun være omfattet af undtagelsen i artikel 3, nr. 2), i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, såfremt det apotek, som har tilberedt lægemidlerne, udleverer dem direkte til de patienter, som det forsyner. Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser er opfyldt i hovedsagerne.